

فرهنگ

فرهنگ‌شناسی

سه‌شنبه ۲ آبان ۱۴۰۲
<div><div>۰<div><div>۵۱۶۸</div></div></div></div>
شماره ۳۹۸۹
<div><div>۱۳۹۳</div></div>
www.fdn.ir
<div><div>۵</div></div>
FARHIKHTEGANDAILY

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

رسانه قطری چطور یکه‌تاز خبررسانی در ماجرای غزه شد؟

سند تحول الجزیره را اجرا کنید

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

میلاد جلیل‌زاده

خبرنگار گروه فرهنگ

نام رسانه الجزیره نه‌تنها برای دنبال‌کنندگان جدی مسائل بین‌المللی و منطقه‌ای، بلکه برای خیلی از مردم عادی ما هم آشناست. تا پیش از جنگ اکتبر ۲۰۲۳ غزه، شاید خیلی‌ها نمی‌دانستند این نام را کجا شنیده‌اند اما به هر حال شنیده بودند. حتی خیلی‌ها فکر می‌کردند این شبکه برای کشور الجزایر است و از ارتباط آن با قطر بی‌اطلاع بودند

اما بعد از طوفان‌الاقصی، تقریباً همه ایرانی‌هایی که کم‌وبیش سری در حساب اخبار دارند نسبت به این عنوان آگاهی‌هایی پیدا کرده‌اند. جالب اینجاست که الجزیره شعبه‌ای به زبان فارسی ندارد؛ همان‌طور

که سسی‌ان‌ان ندارد؛ اما نام هر دو شبکه را اکثر ایرانی‌ها شنیده‌اند و حتی اگر نشنیده بودند، خواه‌ناخواه زندگی‌شان از تأثیراتی که این رسانه‌ها بر فضای عمومی سیاست و جو کلی جوامع می‌گذرند، متأثر شده است. سال‌ها از زمانی‌که عبارت «تأثیر سسی‌ان‌ان» به

فضای نظریه‌پردازان رسانه وارد شد و سپس نظریه‌اش بدون تغییر نام، تغییر محتوایی داد گذشته بود که الجزیره تأسیس شد و مدت زیادی نگذشت که عبارت «تأثیر الجزیره» را در کنار ترم رسانه‌شناختی و

سیاسی قبلی قرار داد. اینکه در جهان تک‌قطبی که دامنه‌اش لااقل به سه دهه کشید و تمام رسانه‌های جریان اصلی را صدای واحدی که متعلق به اردوگاه سرمایه‌داری سفیدپوست بود تشکیل می‌داد، یک

رسانه عربی خلاف جریان حرکت کند و بتواند تا این اندازه بدرخشد و مطرح شود، در نوع خود پدیده‌ای شگرف است. مواضع و اصولی که الجزیره برای خودش تعریف کرده از یک سو و فعالیت حرفه‌ای و

باکیفیت آنها از سوی دیگر، عواملی بودند که توانستند این رسانه را به جایگاه کنونی‌اش برسانند. به عبارتی اینکه الجزیره طرف‌کدام سمت دعواها را می‌گیرد یکی از عوامل نفوذ و محبوبیت آن است و

اینکه این طرف‌گیری را با چه کیفیتی انجام می‌دهد عامل دیگر. پس

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

فرهنگ‌شناسی

شبکه خبری عربی تبدیل شود. الجزیره در این میان چند خوش‌اقبالی استثنایی هم داشت؛ یا بهتر است گفته شود آنها توانستند از چند موقعیت پیش‌آمده در جهان پیرامون‌شان بهترین استفاده‌ها را بکنند. چند مورد

اساسی و اصلی از خوش‌اقبال‌ی‌ها از این قرار هستند.
۱- توسعه میادین گاز طبیعی قطر و تسریع در روند برداشت و فروش این منابع و کسب درآمدهای سرشار دولتی برای سرمایه‌گذاری در زمینه‌های مختلف، دست حکومت را برای حمایت از الجزیره حساسی باز کرد.

۲- درپی پخش تلویزیونی مراسم تشییع جنازه یکی از شاهزادگان سعودی در شبکه تلویزیونی Orbit، دولت عربستان که تا‌مین‌کننده مالی تلویزیون مذکور بود، اقدام به فسخ قرارداد خود کرد. این اقدام دولت سعودی باعث

بیکاری پرسنل عرب تلویزیون اوربیت شد. شبکه الجزیره که در ابتدای راه بود، با استفاده از این فرصت طلایی با وعده کار تمام با آزادی عمل

و دستمزد بالا اقدام به جذب این نیروها کرد. ۳- تعطیلی بخش عربی BBC باعث شد خبرنگاران و گزارشگران عرب آن شبکه به کمک یک

روزنامه‌نگار فلسطینی، جذب شبکه الجزیره شوند. اینها افرادی باتجربه و زبده بودند. این‌ امر حتی این شبهه را ایجاد کرد که BBC در تشکیل

میزبان دفاتر و تأییدگی‌های الجزیره نبودند، این شبکه به موفقیت‌هایش ادامه داد. در تونس درست مدتی پیش از شکل‌گیری اعتراضات، دولت بن‌علی دفتر الجزیره را بست و روابط خود با دولت قطر را متوقف کرد

اما این شبکه با سماجت و اعتمادبه‌نفس تمام از پایگاه‌های اینترنتی، به‌خصوص فیسبوک و توئیتر برای کسب خبر استفاده کرد. شهروندان

تونس که منافع خود را با الجزیره همسو می‌دیدند، همکاری فراوانی با این رسانه داشتند. زمانی که شبکه‌های مهم منطقه‌ای و جهانی مثل العربیه

و بی‌بی‌سی از کنار اعتراضات محدود دانشجویی گذشتند، الجزیره از آنها به‌عنوان جرقه‌ای برای شعله‌ور کردن حرکت‌های انقلابی استفاده کرد.

محبوبیت الجزیره میان ملت‌های عرب باعث شده این شبکه بتواند حتی درصورت مواجبه با محدودیت‌های دولتی از همکاری‌های مردمی برای گذر از این محدودیت‌ها استفاده کند. چند نکته را می‌توان با‌مورد تاریخچه

صعود الجزیره دریافت که همگی واجد اهمیت هستند؛ اولین نکته لزوم حمایت دولتی از رسانه‌ها، به‌خصوص رسانه‌های خبری و تحلیلی است.

این حمایت البته درحالی می‌تواند مفید واقع شود که باعث دخالت در

تصاویر گرسنگان

این دولت آمریکاست که روی سی‌ان‌ان تأثیری می‌گذارد نه برعکس. اما آنها می‌خواهند چنین وانمود کنند که به دلیل خواست افکار عمومی دست به

یک سری اقدامات می‌زنند. حال آنکه این افکار عمومی را خودشان هم‌مندی می‌کنند. تامدت‌ه‌راقیب‌سی‌ان‌ان شبکه آمریکایی دیگری به نام فاکس نیوز

بود که به پایگاه اجتماعی جمهوری خواهان نزدیک‌تر است اما چیزی که تم رسانه‌ای تأثیر سی‌ان‌ان را از چرت جزمی‌اش بیدار کرد، ورود الجزیره بود. حالا

هرچاکه به عبارت تأثیر سی‌ان‌ان اشاره شود، در کنار آن عبارات تأثیر الجزیره هم مورد اشاره قرار می‌گیرد؛ چون الجزیره توانست به خوبی نقش یک بدل‌

رآبرای جریان رسانه‌ای یک‌دست غربی یا غرب‌گرا ایفا کند. و خصوصیت عمده در الجزیره وجود دارند که این شبکه را به چنین جایگاهی رسانده و

تبدیل کرده‌اند به‌آل‌تئراتیو و موضوع‌محور رسانه‌ای. خصوصیات‌ی‌که الجزیره را به‌شکل یک رسانه‌آل‌تئراتیو درآوردند، دردو عنوان کلی قابل‌احصا هستند.

۱- تابوشکنی: الجزیره برخلاف مشی افتدازگرایانه‌ای که عمده رهبران عرب اتخاذ می‌کنند، تابوها را می‌شکند و رضایتمندی توده‌های مردمی عرب را بر

جلب رضایت از سران عرب ترجیح داده است. رهبران عربستان، الجزایر،